

РЕШЕНИЕ

№ 3654

гр. София, 01.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11367** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)

Образувано е по жалба на Б. М. С., подадена чрез пълномощника адвокат В. З., срещу Отказ на директора на Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) – К., да промени данните за собственост върху домашен любимец, вписани в информационната система „ВетИс“ към БАБХ. Отказът е обективиран в писмо с изх.№К-2433 от 30.10.2020г. по описа на ОДБХ – К..

Жалбоподателката Б. М. С. обжалва отказа като незаконосъобразен. Сочи, че извършва селективна и подборна дейност по развъждане и отглеждане на кучета порода ваймаранер и е вписана като физическо лице селекционер в Международната федерация по кинология с наименованието „Развъдник С. К.“. Твърди, че е собственик на кученце А., за което представя удостоверение за раждане и родословно дърво. В информационната система „ВетИс“ като собственик на кученцето е посочена М. Г. М.. Жалбоподателката твърди, че данните за собственост са некоректно вписани в информационната система само въз основа на представен от М. ветеринарномедицински паспорт на кученцето, с който се удостоверява здравният му статус, но не и правото на собственост върху него. Твърди, че кученцето не е нито продадено, нито подарено на М., а й е предадено временно за пробен период, но тя отказва да го върне и неправомерно са вписани в информационната нейните данни като собственик. Счита, че административният орган незаконосъобразно е отказал да промени данните за собственика на кученцето, като заличи данните за М. и впише

данни за селекционера. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – директорът на Областна дирекция по безопасност на храните – К., чрез пълномощника си юриконсулт Л. К., оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че представените от жалбоподателката документи за раждането на кученцето и родосолвоното му дърво не доказват правото на собственост върху него и не са налице основания за промяна на данните за собственика в системата. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна М. Г. М. оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Счита, че Развѣдник „С. К.“, от чието име е подадена жалбата, няма процесуална легитимация, тъй като не е правосубектен. Счита жалбата за неоснователна, като твърди, че не са налице основания за промяна на собственика в информационната система. Сочи, че между нея и жалбоподателката е налице висящ съдебен спор за собственост върху кученцето, предявен пред Районен съд Кърджали, който към настоящия момент не е приключил.

СЪДЪТ, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е подадена в срок от физическото лице-селекционер (след уточненията), което притежава процесуална легитимация и има правен интерес от оспорването, срещу административен акт, който подлежи на оспорване, следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Жалбоподателката Б. С. притежава развѣдник за кучета „С. К.“ за селектиране на породата ваймаранер.

С административната преписка е представена справка за въвеждане на данни в системата, подадени на 01.06.2020г. от ветеринарния лекар д-р М. М. К.-С., за поставяне на инжектеруем транспондер (микрочип) №100240000036068 в употреба от 29.05.2020г. за куче А., родено на 12.02.2020г., порода ваймаранер, със собственик М. Г. М., и издаден паспорт BG01AP033033.

Производството пред административния орган е започнало по Заявление за корекция на данни, вписани в И. на БАБХ – „ВетИс“ относно домашен любимец куче с имена А. С. К., порода ваймаранер, пол мъжки, цвят сребърно сив, родено на 12.02.2020г., идентифицирано с инжектеруем транспондер (микрочип) №100240000036068 в употреба от 29.05.2020г. Искането е за промяна на данните в графа „Имена на собственика“, където като собственик е посочена М. Г. М.. Към искането си жалбоподателката е представила Акт №2 за удостоверяване на раждане, Акт №4 за удостоверяване на оглед от О. и Родословие, регистрирано в службата за племенна книга на Българската републиканска федерация по кинология с №РК48418/20 от 30.06.2020г., на кученце А., порода ваймаранер, от родители Vihra от Y. V. и Exclusive E. Silverspoir.

Номерът на микрочипа от документа за регистрирано родословие на кученцето А. съвпада с номера на транспондера, вписан във „ВетИс“ по справката от ветеринарния лекар.

С оспореното писмо директорът на ОДБХ-К. е уведомил жалбоподателката, че

не са налице основания за промяна на данните за собственост, тъй като липсва съгласие на вписания собственик М. Г. М. или влязло в сила съдебно решение. Посочено е, че ОДБХ не е компетентна институция за решаването на частноправни спорове.

В съдебното производство заинтересованата страна М. М. представя Решение №260219 от 14.07.2021г., постановено от Кърджалийския районен съд по гр.д.№489/2020г.. Със съдебното решение е отхвърлен предявеният от Б. С. иск с правно основание чл.108 от ЗС срещу М. М. за признаване на установено по отношение на М. М., че Б. С. е собственик на куче порода ваймаранер от родители Vihra от Y. V. и Exclusive E. Silverspoir. До приключване на устните състезания по настоящото дело няма данни за влизане на съдебното решение в сила.

Правни изводи:

1.Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган. Съгласно чл. 51, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВМД) животните подлежат на официална идентификация, а животновъдните обекти - на регистрация по реда на чл. 137. А съгласно ал. 2 и ал. 3 Българската агенция по безопасност на храните е компетентният орган за контрол по официалната идентификация на животните и поддържа Интегрирана информационна система (И.) с данни за идентифицираните животни и за животновъдните обекти.

Компетентността и правомощията, с които разполагат инспекторите и директорът на ОДБХ-К. са предвидени в Наредба № 6 от 8.10.2013 г. за изискванията към средствата за официална идентификация на животните и използването им, условията, реда и контрола по събиране, въвеждане, поддържане и използване на информацията в Интегрираната информационна система на Българската агенция по безопасност на храните. В раздел V от същата се представят условия, ред и контрол по събиране, въвеждане, поддържане, използване на информацията в Интегрираната информационна система на Българската агенция по безопасност на храните и по-конкретно чл. 26, ал. 1 и ал. 2 и чл. 27.

2.Актът е издаден в писмена форма, като в него са посочени фактическите основания за отказа. Липсват посочени конкретни правни норми, на които да се основава актът, но са изложени подробни правни мотиви, поради което съдът счита, че изискването за форма и съдържание на акта е спазено.

3.Актът е в съответствие с материалния закон и с целта му.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от Наредба № 6 от 8.10.2013 г създателят на информация, подлежаща на въвеждане в системата, гарантира нейното качество и достоверност, а съгласно ал. 2 лицата, въвеждащи информацията по ал. 1, гарантират за правилното ѝ вписване. Следователно всички вписвания в системата трябва да се извършват въз основа на официални идентификационни данни и от оправомощени за това лица .

Неоснователен е доводът на жалбоподателката, че вписването на данни за собственост се извършва от селекционера (развъдчика). Разпоредбата на чл.51а от ЗВМД посочва, че официалната идентификация на животните се извършва от собствениците им или от упълномощени от тях ветеринарни лекари, ветеринарни техници или развъдни организации.

Тъй като имената на животните се сменят, то те не са индивидуализиращ белег.

Съгласно чл.174, ал.1, т.1 и ал.3 от ЗВМД официалната идентификация на кучета се извършва чрез поставяне на инжектируем транспондер (микрочип) от ветеринарен лекар и издаване на идентификационен документ (паспорт), отговарящи на изискванията на Наредба № 6 от 8.10.2013г., след което ветеринарният лекар въвежда данните в И.. Отделно от това, съгласно ал.4 на същия член ветеринарният лекар изпраща ежемесечно по електронен път или на хартиен носител в ОДБХ справка за всички идентифицирани кучета през съответния месец, която съдържа датата на раждане на животните, номерата на официалните средства за идентификация, датите на поставяне на транспондерите и на издаване на паспортите, имената, адресите и телефоните на собствениците на животните.

Идентификационният документ за домашния любимец куче е паспортът, който трябва да отговаря на изискванията на чл.11б и чл.11в от Наредба № 6 от 8.10.2013г., включително и по отношение на уникалния номер на паспорта, който трябва да съдържа уникален буквено-цифрен номер със следната структура: BG X. XXXXXX, като BG е кодът на България, първите четири знака показват кода на производителя и/или търговеца, а последващите шест цифри са поредният номер на паспорта. Записите в системата „ВетИС“ са направени именно въз основа на подадената справка от д-р К. и издадения идентификационен паспорт с посочен уникален номер, в който е вписан и имплантираният микрочип - следователно направените възражения от жалбоподателката, че този паспорт отразява само здравния статус на кученцето, не намират опора нито в закона, нито във фактите.

Тъй като ветеринарните лекари при издаване на идентификационния паспорт и поставянето на микрочипа не изискват документ за собственост (поради обстоятелството, че домашните любимци от гледна точка на правото представляват движими вещи и прехвърлянето на собствеността върху тях е неформално), те въвеждат данните на лицето, което е представило кученцето пред тях. Вписването в И. на данни за собственика е с цел да се посочи лицето, което, упражнявайки фактическата власт върху животното, е отговорно за него, но не създава титул на собственост. Последващи спорове относно собствеността върху домашния любимец следва да се решават по общия исков ред. Правилно административният орган е отказал да промени данните в системата, доколкото липсва съгласие на вписания собственик, приемайки, че е налице правен спор, едва след решаването на който с влязло в сила решение може да възникне основание за промяна на данните.

Не са налице основанията по чл.146 от АПК за отмяна на административния акт, поради което жалбата срещу него се отхвърля.

Разноски:

При този изход на спора жалбоподателката следва да заплати на ответника възнаграждение в размер на 100 лева, определено на основание чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ, приложим във връзка с чл.143, ал.3 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-^и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. М. С. срещу Отказа на директора на Областната дирекция по безопасност на храните – К., да промени данните за собственост върху домашен любимец, идентифициран с инжектеруем транспондер №100240000036068, вписани в информационната система „ВетИС“ към БАБХ, обективиран в писмо с изх.№К-2433 от 30.10.2020г.

ОСЪЖДА Б. М. С. да заплати на Областната дирекция по безопасност на храните – К. разноски в размер на 100 лв (сто лева).

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: